

Vytraveno

dne 6.6.13 25.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0104E

MVCRP00X1Z66

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14/06/2013
podpis:

Praxe dne 04-06-2013
Č.j.: MV-45469-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu který podali (dále jen „žadatel“), nar. (dále jen „žadatelka“), i za svoji nezletilou dceru (dále jen nezletilá dcera“), všichni státní občané Iráku, trvale byt Ministerstva vnitra ze dne 13.2.2013, č.j.: VS-2421/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra odboru všeobecné správy **r u š í** a vrací se k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Magistrátu města Brna požádali žadatel a žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Do žádosti, která byla Ministerstvu vnitra doručena dne 10.9.2012, zahrnuli i svoji nezletilou dceru. Žadateli byla na území České republiky poskytnuta mezinárodní ochrana ode dne 15.1.2007, žadatelce a nezletilé dceři ode dne 19.4.2007, od uvedených dat mají tak na území České republiky povolen trvalý pobyt.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel i žadatelka splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanové v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, stejně tak jako jejich nezletilá dcera, která z důvodu věku v době podání žádosti neprokazuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona. Jelikož byla žadateli, žadatelce i jejich nezletilé dceři na

území České republiky přiznána mezinárodní ochrana (azyl), neprokazují splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Přestože žadatel, žadatelka i jejich nezletilá dcera prokázali pro udělení státního občanství České republiky splnění potřebných zákonných podmínek, Ministerstvo vnitra jejich žádosti nevyhovělo zamítavým rozhodnutím ze dne 13.2.2013.

III.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno do vlastních rukou dne 20.2.2013 a žadatelce dne 22.2.2013 s tím, že proti němu podali dne 5.3.2013 včasný rozklad podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, do kterého zahrnuli i svoji nezletilou dceru.

V rozkladu žadatelé uvádí, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a považují ho za nezákonné. K tomu uvedli, že i když je na správním uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví či nikoli, tedy že na udělení státního občanství není právní nárok, je Ministerstvo vnitra povinno v průběhu řízení dodržovat právní předpisy včetně procesních práv žadatele, které vyplývají ze správního řádu. Tento názor vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu – zejména pak z usnesení rozšířeného senátu 6 A 25/2002 ze dne 25.3.2005 týkající se mimo jiné i správního uvážení, konkrétně ve věci udělení státního občanství. Dále žadatelé odkázali i na závěry soudu, které se týkaly limitu správního uvážení, mezi které uvedli mimo jiné i povinnost výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy správní orgán použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Dále žadatelé uvedli, že jsou přesvědčeni, že Ministerstvo vnitra v řízení v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu nepostupovalo tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, naopak na pochybnostech své rozhodnutí založilo. Došlo-li Ministerstvo vnitra k závěru, že na základě shromážděných podkladů jsou v řízení o stavu věci pochybnosti, bylo dle žadatelů povinností Ministerstva vnitra tyto pochybnosti odstranit, tedy opatřit si v souladu s ustanovením § 50 odst. 2 správního řádu další podklady, resp. ve smyslu ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadatelům odstranit zjištěné vady jejich žádosti, nikoli s odkazem na existující pochybnosti rozhodnout o meritu věci a jejich žádosti nevyhovět. Žadatelé dále uvádějí, že Ministerstvo vnitra sice svým usnesením ze dne 12.11.2012 řízení přerušilo a vyzvalo je k odstranění nedostatků žádosti, nicméně tyto nedostatky nijak blíže neurčilo, nepopsalo, pouze se omezilo na výčet dokladů, které měli žadatelé ve stanovené době doložit, aniž by vysvětlilo, za jakým účelem tyto doklady požaduje, tedy, že ke svému rozhodnutí potřebuje zjistit, jakým způsobem kryjí vedle nákladů na bydlení ostatní životní náklady. Navíc ohledně jejich životních nákladů se v usnesení zajímalo právě pouze o náklady na bydlení. V odůvodnění zmíněného usnesení se pouze omezilo na konstatování, že je nezbytné, aby jmenované doklady doložili k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství, aniž by blíže specifikovalo, o jaké konkrétně podmínky a skutečnosti se jedná, resp. jakou podmínku nesplňují a jaké skutečnosti jsou nejasné a je třeba je objasnit. Žadatelé konstatují, že tyto doklady

doložili. Zjistilo-li Ministerstvo vnitra poté, co je obdrželo, že k úplnému a přesnému zjištění stavu věci – tedy způsobu krytí ostatních životních nákladů vedle nákladů na bydlení – tyto doklady nepostačují a přetrvávají zde pochybnosti o transparentnosti jejich příjmů, mělo nikoli s odkazem na správní uvážení rozhodnout ve věci, že se jejich žádosti nevyhovuje, ale vyzvat je k opakovanému doplnění či vysvětlení, resp. ve smyslu ustanovení § 49 správního řádu za účelem odstranění těchto nejasností, které se Ministerstvu vnitra jeví jako zásadní, nařídít ústní jednání, které se vzhledem k charakteru nejasností a pochybností v řízení jeví jako nezbytné, aby byl zjištěn skutečný stav věci.

Dále mají za to, že byli zkráceni na svém právu podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. V odůvodnění uvedeného usnesení je sice citované ustanovení správního řádu bez dalšího zmíněno, ovšem není z něj zřejmé, zda již řízení dospělo do fáze před vydáním rozhodnutí, případně kdy k této fázi dospěje, tedy kdy Ministerstvo vnitra shledá shromažďování podkladů za ukončené a úplné.

Dále se žadatelé vyjádřili ke svým příjmům a jejich transparentnosti, resp. k úhradě svých životních nákladů, ke kterým uvedli, že od počátku jejich pobytu v České republice své životní náklady částečně pokrývají z úspor, které si vytvořili v době, kdy žili v Iráku. Uvedli, že vzhledem k režimu, který panoval v Iráku a z důvodů, pro které z Iráku uprchli, a byl jim udělen azyl v České republice, nemají tyto úspory uloženy v bankách či u jiných peněžních ústavů, ale u přátel, příbuzných a známých, kterým důvěřují. Uvedli, že menší část úspor si s sebou přivezli v hotovosti v roce 2006, ostatní úspory jim přivážejí přátelé postupně v hotovosti, pokud mají cestu do Evropy. Zpočátku, tedy v letech 2007 – 2010 byl tento přísun úspor omezený, vzhledem k režimem omezeným cestám přátel do Evropy. Od druhé poloviny roku 2010 se situace v Iráku zlepšila, což umožnilo přátelům a známým cestovat do Evropy častěji a mohli též začít vozit vyšší částky jejich úspor, a to v amerických dolarech, které pak vždy směnili za české koruny. Uvedené skutečnosti žadatelé dokládají kopiemi pokladních lístků ze směnárny. Jejich finanční situace se tak výrazně zlepšila, a proto též k 31.12.2010 ukončili pobírání sociálních dávek, aby již nezatěžovali a nevyčerpávali sociální systém České republiky a ten mohl být využit k pomoci potřebným lidem. Vzhledem k úsporám mohla též rodina žadatelů vycestovat v roce 2008 do Sýrie. Ačkoliv tato cesta trvala více než měsíc a půl, náklady na ní byly minimální, jelikož pobývali u příbuzných, kteří je hostili, navíc se tam setkali s přáteli, kteří jim též předali část zmíněných úspor. Co se týká samostatně výdělečné činnosti, trvala tato pouhé dva měsíce. Hned od počátku se ukázalo, že se této činnosti nedaří a nepřináší zisk, proto ji žadatel neprodleně ukončil, aby nedocházelo k zbytečnému finančnímu vyčerpávání rodiny či případnému zadlužení. Rozhodnutí ukončit podnikání se v situaci jejich rodiny jeví jako rozumné a zodpovědné. Na základě uvedeného jsou žadatelé přesvědčeni, že jejich příjmy, resp. krytí jejich životních nákladů, je transparentní. Uvedli, že pokud by měli během řízení o udělení státního občanství možnost uvést tyto skutečnosti, nevznikly by ohledně jejich příjmů žádné pochybnosti. Dále uvedli, že všichni členové jejich rodiny jsou plně integrováni do české společnosti. Je sice pravdou, že žadatelka byla poměrně dlouho nezaměstnána, což bylo do značné míry dáno

jazykovou bariérou, jakmile však získala dobrou jazykovou úroveň, podařilo se jí od loňského února, přes poměrně vysokou míru nezaměstnanosti v České republice, najít zaměstnání, kde nyní více než rok pracuje. Žadatel si našel zaměstnání záhy po udělení azylu, přičemž od loňského roku dosáhl významného zvýšení mzdy. Kromě toho se dále vzdělává ve svém oboru na Vysokém učení technickém v rámci doktorského studia.

S ohledem na uvedené skutečnosti navrhují žadatelé, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil, a to tak, že se jejich žádosti vyhovuje, případně aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil je zpět k dalšímu řízení Ministerstvu vnitra.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel i žadatelka splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanové v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť mají povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, před Magistrátem města Brna prokázali znalost českého jazyka a plní si své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a rovněž povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Nezletilá dcera žadatelů splňuje rovněž všechny výše citované zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství, z důvodu věku v době podání žádosti neprokazuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona. Jelikož byla žadatelé, žadatelce i jejich nezletilé dceři na území České republiky přiznána mezinárodní ochrana (azyl), neprokazují splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

V.

Ministr vnitra konstatuje, že na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu bylo zjištěno, že postupem prvoinstančního správního orgánu byla účastníkům řízení upřena základní procesní práva a to tím, že svým postupem neumožnil účastníkům řízení seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a nesplnil tak povinnost uloženou prvoinstančnímu správnímu orgánu ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu.

V souladu s výše uvedeným ministr vnitra, na základě návrhu rozkladové komise, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí. Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí odstraní prvoinstanční správní orgán při novém projednání tuto vadu řízení s tím, že dá účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a opětovně ve věci rozhodne.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

32